

ועוד עולמים שניים - רום ואש, שהם קולות, ועולמים בדפק, ויזדים שניים - מים ועפר, שהם כבדים בדק, והם מיכא"ל גבריא"ל נוריא"ל רפא"ל. גבריא"ל מים, גבריא"ל אש, מיכא"ל רום, רפא"ל עפר, י' נוריא"ל גבריא"ל, ה"ה ביראים, י' בגוף, ה"ה בראש, ה"ה בעורם, י' בגוף, ה"ה בהבל עליה וההבל יורד, ה"ה עוללה זו ה' עליונה שעוללה לוי', שהוא עשר אמירות, ובמה דסליק לגבי י' דאייה עשר אמירות, ובמא

עללה? בקהל שהוא ר'. ות הבל יורד זו ה' המתחננה שירדה אליו ונעשה דבר, בקרבה של כל ההבלים וקהל ודברו הוא פ"ה, שהוא בחשפון מיל"ה, פולל הכל, והוא קרבה של ארני"ב עמוד האמצעי קרבן ליהו"ה, וזה השכינה המתחננה, והוא (הוא) היחיד של האותיות יהו"ה עם צדיק, שהוא אות הברה, ואשר הוא מי שפרקיב את האותיות הללו בחתפות, שהוא קרבן של הקדוש ברוך הוא, שכינתו, בפיו, אשר הוא מי שמניח את אותם בקריאת שם ובחפותו, שהקרבה שלם וראי עמוד האמצעי, היחוד שלם בעמידה, וכי הוא שמייחד בצדיק, וממי הכהן שמייחד הפל ומקרב הפל? עלת העלות.

בינתיים הנה זkan מזידמן לו שחייב מאיר בעולמות, רב פנחס בן יאיר שמוא, ואמר: רב רבי, ודאי שקרבת ארבעת האותיות ויחוקם בעמוד האמצעי, ותקרבה והיחוד שלבם אותם ישאל, בקריאת שם של ערבית ושחרית, ומקרים אותם בחתפות שחרית וערבית, וזה קרבן בצדיק, והוא עוללה בעמוד האמצעי, והוא בצדיק, אף על גב שהפל אמרת, עוללה והוא יורד ה' עם אותן י', ה' עם אותן ר'. מיד שאמר הקרים הלו, פרח.

יעוד סלקין תרי רוחא ואשא, דאיןון קלין וסלקין בדקינו, ונחטין תרי מיא ועפרא, דאיןון בבדין בדקינו, ואיןון מיכא"ל גבריא"ל נוריא"ל רפא"ל, מיכא"ל מיא, גבריא"ל אש, נוריא"ל רוחא, רפא"ל עפרא, י' ברישא, ה"ה בידין, י' בגופא, ה"ה הבל סליק הבל נחית, הבל סליק דא ה' עללה דסליק לגבי י' דאייה עשר אמירות, ובמא

סליק בקהל דאייה ר'.

ונתבל נחית דא ה' תפאה דנחית לנבייה ואתבעידת דבור, קרייבו דכל הבלים וקהל ודקירה איהו פ"ה, דאייה בחושבן מיל"ה, כליל כלא, איהו קרייבו דאדני"ב בעמודא דאמצעיתא קרבן ליהו"ה, וזה שכינתה תפאה, ואיהי (ואהיה) יחוּדָא דאתון יהו"ה בצדיק, דאייה אוות ברית, וזוכה איהי מאן דקריב אתון אלין בצלותין, דאייה קרבנה דקדשא בריך היא שכינתה דיליה יחוּדָא דקדשא לון בקריאת בפומי, וכאה איה מאן דמייחד לון בקריאת שמע ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמידה דאמצעיתא, יחוּדָא דלהון בצדיק, ומאן איהי דמייחד כלא ומקרב כלא עלת העלות.

ארחי קא סבא קא אוזמן ליה דהוה נהי עולםין רב פנחס בן יאיר שמייה, ואמר רב רבי, ודאי קרייבו דארבע אתון ויחודה דלהון בעמידה דאמצעיתא, וקריבו ויחודה דלהון חכי הוא בצדיק, ובתרין דרגין מיחדיין לון ישראל, בקריאת שמע דערבית ושחרית, ומקרבין לון בצלותא דשחרית וערבית, וזה קרבן עוללה ויורד, וזה קרבן עוללה וירד, ה' עוללה בעמידה דאמצעיתא, י' יורד בצדיק, אף על גב דכלא קשות, עוללה ויורד ה' באת י', ה'

באת ר', מיד דאמר מלין אלין פרח.